

מסכת נדה

פרק ב

א. כל היד המרבה לבדק בנשים, משבחת. ובאנשים, תקציץ.
התרשת והשוטה והסומא ושבט רפה דעתה, אם יש להן פקחות,
מתקנות אותן והן אוכלות בתרומה. דרך בנות ישראל, משמשות
בשני עדים, אחד לו ואחד לה. הצנועות מתקנות להן שלישי, לתקן
את הבית:

ב. נמצא על שלו, טמאין וחיבין קרבן. נמצא על שלו, אותיות,
טמאין וחיבין קרבן. נמצא על שלו לאחר זמן, טמאים מספק
ופטורים מן הקרבן:

ג. איזהו אחר זמן. כדי שתרד מן המטה ותדיח פניה. ואחר כך,
מטמאה מעת לעת ואינה מטמאה את בועלה. רבי עקיבא אומר, אף
מטמאה את בועלה. ומוזים חכמים לרבי עקיבא ברוצה כהם,
שמתמאה את בועלה:

ד. כל הנשים בתזקת טהרה לבעליהן. הבאין מן הדור, נשיהן
להן בתזקת טהרה. בית שמאי אומרים, צריכה שני עדים על כל
תשמיש ותשמיש, או תשמיש לאור הנר. בית הלל אומרים, דיה
בשני עדים כל הלילה:

ה. משל משלו חכמים באשה, הסדר והפרוזדור והעליה. דם
הסדר, טמא. נמצא בפרוזדור, ספקו טמא, לפי שחזקתו מן המקור:

ו. חמשה דמים טמאים באשה. האדם, והשחר, וקקרון כרכום,
וכמימי אדמה, וכמזוג. בית שמאי אומרים, אף כימימי תלתן וכמימי
בשר צלי. ובית הלל מטהרין. הירק, עקביא בן מהללאל מטמא,
וחכמים מטהרים. אמר רבי מאיר, אם אינו מטמא משום כותם,
מטמא משום משקה. רבי יוסי אומר, לא כך ולא כך:

ז. איזהו אדם, כדם המכה. שחר, פתרת. עמק מכון, טמא. דקה
מכון, טהור. וקקרון כרכום, כפרור שבו. וכמימי אדמה, מבקעת
בית כרם, ומציף מים. וכמזוג, שני חלקים מים ואחד יין, מן היין
השורני: